

Domslut

Artikel 205 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med proportionalitetsprincipen, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken den person som har fastställts vara solidariskt ansvarig, i den mening som avses i denna artikel, är skyldig att, utöver det mervärdesskattebelopp som den betalningsskyldige inte har betalat, betala den dröjsmålsränta som den betalningsskyldige är skyldig att betala på detta belopp, när det har fastställts att denna person utnyttjade sin avdragsrätt fastän vederbörande kände eller borde ha känt till att den betalningsskyldige inte skulle komma att betala nämnda skatt.

(¹) EUT C 77, 9.3.2020.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 maj 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tallinna Ringkonnakohus – Estland) – Sotsiaalministeerium mot Riigi Tugiteenuste Keskus, tidigare Innove SA

(Mål C-6/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling av varor – Direktiv 2004/18/EG – Artiklarna 2 och 46 – Projekt som finansieras av fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt – Kriterier för urval av anbudsgivare – Förordning (EG) nr 852/2004 – Artikel 6 – Krav på registrering eller godkännande utfärdad av den nationella livsmedelsmyndigheten i den stat där kontraktet genomförs)

(2021/C 278/17)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sotsiaalministeerium

Motpart: Riigi Tugiteenuste Keskus, tidigare Innove SA

Ytterligare deltagare i rättegången: Rahandusministeerium

Domslut

- 1) Artiklarna 2 och 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den upphandlande myndigheten i ett meddelande om upphandling är skyldig att kräva, som ett kvalitativt urvalskriterium, att anbudsgivarna redan när de lämnar sitt anbud ska styrka att de innehar en registrering eller ett sådant godkännande som krävs enligt den lagstiftning som är tillämplig på den verksamhet som är föremål för den offentliga upphandlingen i fråga och som utfärdats av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det offentliga kontraktet ska utföras, trots att anbudsgivarna redan har en registrering eller ett liknande godkännande i den medlemsstat där de är etablerade.
- 2) Principen om skydd för berättigade förväntningar ska tolkas så, att den inte kan åberopas av en upphandlande myndighet som, inom ramen för ett förfarande för offentlig upphandling, i syfte att följa den nationella livsmedelslagstiftningen, kräver att anbudsgivarna redan när de lämnar sina anbud innehar en registrering eller ett godkännande som utfärdats av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontraktet ska utföras.

(¹) EUT C 87, 16.3.2020.